

afferam, quod in ea, ut ait D. Hieronymus, ^a [primum fundata Ecclesia totius orbis Ecclesias seminavit.] Hanc matrem Christiani nominis vocavit Imperator Iustinus, ^b adeo ut nemo audeat ab ea sese discernere. Quia videlicet Apostoli, inquit Iustinus martyr, ^c Hierosolymis egressi ubique praedicauerunt; & ante Apostolorum dispersionem, Parthi, & Medi, & Ælami, & qui habitabant Mesopotamiam, Iudæam & Cappadociam, Pontum & Asiam, Phrygiam, & Pamphyliam, Ægyptum, & partes Lybiæ, quæ est circa Cyrenem, & aduenæ Romani, Iudæi quoque & Proselyti, Cretes & Arabes in ea ciuitate primum fide imbuti sunt, ut in actis Apostolorum legitur, ^d ac postea singuli gentem suam Christi lumine illustrarunt. Id autem cum ita sit, quis Hierosolymitanam Ecclesiam Patriarchali dignitate & auctoritate insigniri non solum conueniens, sed etiam iustum existimet? maximè cum Patriarchales Ecclesiæ ex hoc institutæ fuerint, quod ab iis ceteræ originem duxissent, quasi τῶν πατρῶν ἀρχαὶ hoc est familiarum Christi principes.

^a D. Hieronymus in Isaia. cap. 2.

^b Iustin Imp. epist. ad Hormisd. post epist. 71.
^c Iust. in apol. 2.

^d Actuum 2.

Nectamen, id nisi quantum ad nomen & honorem, ab initio factum fuisse dixerim: Etenim quamuis ciuitas hæc, priusquam à Tito destrueretur, Metropolis esset totius Iudææ, ut iam ex Eusebio diximus; ea tamen euerfa, Cæsarea Metropolis dignitatem obtinuit. Vnde etiam factum est, ut Ecclesia Hierosolymitana Cæsariensi tanquam Metropolitanæ diu subiecta manserit. Si de hac Hierosolymitanæ Ecclesiæ dignitate dubites, hanc ita clarè discas ex Concilio Nicæno, ut nulla alia probatione indigeas. Canonis verba sunt: [Quia consuetudo obtinuit, & antiqua traditio, ut Æliæ Episcopus honoretur; habeat honoris consequentiam salua Metropoli propria dignitate.] Ibi enim per Æliam Ierusalem intelligenda est: sic ab Ælio Adriano vocata, quod ab ipso instaurata fuisset. Nec minus euidenter Cæsariensis Episcopi auctoritatem declarat D. Hieronymus ^e ad Pammachium scribens aduersus errores Ioannis Hierosolymitani, huncque sic alloquens: [Tu, qui regulas quæris Ecclesiasticas, & Nicæni Concilij canonibus vteris, & alienos Clericos, & cum suis Episcopis commorantes tibi niteris usurpare; responde mihi, ad Alexandrinum Episcopum Palæstina quid petinet? ni fallor, hoc ibi decernitur, ut Palæstinæ Metropolis Cæsarea sit, & totius Orientis Antiochia. Aut igitur ad Cæsariensem Episcopum referre debueras, cui, sprete communionem tuam, communicare nos noueras; aut si procul expetendum iudicium erat, Antiochiam potius litteræ dirigendæ.]

III.
CÆSAREA DIV
PRIMARIA TO-
TIVS PALÆSTI-
NÆ.

^e Can. 7. Con. Nic.
Επιστὶς συνήθειαν
νεκροῦ καὶ πατρὸς
δοῦναι ἀρχαία ὡς καὶ
ἐν αἰνίᾳ ἐπισκοπῶν
πρῶτος, ἐχέτω τὸν
ἐκκλησιαστικὸν καὶ πρῶτον
τῇ μνηστέρῃ σωζο-
μένη τῶ οἰκίᾳ ἀφ' ἧς
μαρτυρεῖται.
^f Hieron. epist. 61.
ad Pammach.

^g Euseb. hist. Eccl.
lib. 5. cap. 22.
Ὁν ἐπεὶ τὰ ταῦτα
θεσπίσας ὁ ἐν κα-
σαρείᾳ πατριάρχης
ἐπισκοπῶν καὶ πατρι-
άρχης ὁ ἐν Ἱεροσολύ-
μοις.

^h Id. lib. 6. cap. 7.
Ὅτι καὶ τῇ πα-
λαιῇ καὶ ἐν αἰνίᾳ
δοῦναι καὶ διαπρε-
πῆτος καὶ σωφροσύνης
καὶ Ἱεροσολύμων ἐπί-
σκοποι, προσέειπον ὅτι
Θεοφίλῳ καὶ τῷ αὐτοῦ
τάτῳ καὶ ἄλλοις ἐπί-
σκοποις δοκίμασαντες
καὶ εἰς τὴν πατρι-
αρχίαν αὐτῶν τιθε-
μεν.

ⁱ Id. cod. 1. c. 13.
Ἀλέξανδρος ὁ Ἱερο-
σολύμων ἐπίσκοπος
καὶ Θεόκτιστος ὁ κα-
σαρείας ἐπὶ τῶν
ἀπολογισμῶν.

Hinc fit, ut apud Eusebium Hierosolymitanus Episcopus nunc ante, nunc post Cæsariensem nominetur; ante quidem, in quantum honorem sedemque Patriarchæ obtinebat; post verò, quatenus suffraganeus Cæsariensis, ipsique subiectus. Sic ubi agit de Concilio Palæstinæ sub Commodio Imperatore celebrato, ^f Theophilus Cæsariensis ante Narcissum Hierosolymitanum nominatur, licet vterque ibi præsides Concilij dicatur. Sic apud eundem ^h Theoctistus Cæsareæ Episcopus ante Alexandrum Hierosolymitanum nominatur, hæcque ait. [Quoniam Theoctistus Cæsareæ Episcopus, & Alexander Hierosolymorum spectati in primis, & præstantes præ cæteris Palæstinæ Episcopis, amplissima dignitate & summo honoris gradu, Origenem dignum arbitrati, manus illi ut presbyterio fungeretur imposuerant.] Sic tandem ipsemet Theoctistus, apud eundem Eusebium, ⁱ eidem Alexandro